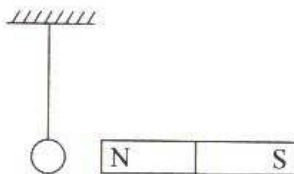
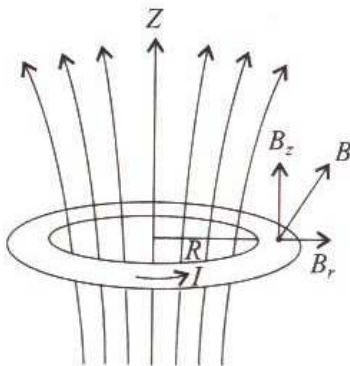

Zadania zamknięte – Pole magnetyczne 4

1. Na długiej nici, w pobliżu bieguna N nieruchomego magnesu sztabkowego, zawieszony został zwoj kołowy z drutu miedzianego (rys.). Gdy w zwoju nie płynie prąd, to:

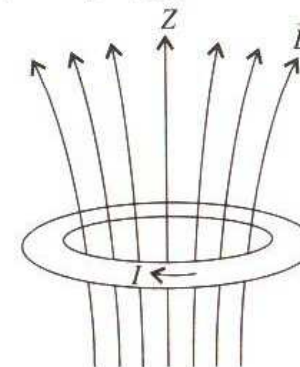
- (A) pozostaje on w miejscu zaznaczonym na rysunku
 (B) zwoj przybliży się w stronę bieguna N
 (C) zwoj oddali się od bieguna N
 (D) zwoj odchyli się prostopadle do kartki, przed jej płaszczyzną
 (E) zwoj odchyli się prostopadle do kartki, za jej płaszczyzną
2. Gdy w zwoju z zadania 1. płynie prąd, to:
- (A) obróci się on o kąt 90° , tak że jego płaszczyzna będzie prostopadła do kartki, a dipolowy moment magnetyczny zwoju pokryje się z liniami pola magnetycznego magnesu
 (B) obróci się o kąt 90° , tak aby dipolowy moment magnetyczny zwoju miał kierunek taki sam, a zwrócony był przeciwnie względem linii pola magnetycznego magnesu
 (C) obróci się tak, jak podane zostało w odpowiedzi A i zostanie przyciągnięty do bieguna N magnesu
 (D) obróci się tak, jak zostało podane w odpowiedzi B i zostanie odepchnięty od bieguna N magnesu
 (E) nie można przewidzieć zachowania się zwoju, ponieważ brak informacji o tym, w którą stronę w zwoju płynie prąd
3. Kołowy obwód o promieniu R umieszczony został w niejednorodnym polu magnetycznym, którego linie pokazane są na rysunku. Pole magnetyczne jest symetryczne względem linii przechodzącej przez środek obwodu i prostopadłej do jego płaszczyzny. Jeżeli w obwodzie prąd elektryczny o natężeniu I płynie we wskazaną stronę, to:

- 1 — siła elektrodynamiczna, pochodząca od składowej radialnej B_r indukcji pola magnetycznego, ma w każdym punkcie zwoju taką samą wartość i jest skierowana w ujemną stronę osi OZ
 2 — całkowita siła elektrodynamiczna, pochodząca od składowej radialnej indukcji pola magnetycznego, jest skierowana w ujemną stronę osi OZ
 3 — całkowita siła elektrodynamiczna działająca na zwoj, ma wartość równą $2\pi RIB_r$
 4 — siła elektrodynamiczna, pochodząca od składowej B_z indukcji pola magnetycznego, ma w każdym punkcie zwoju taką samą wartość; jest skierowana wzdłuż promienia R , zwrócona na zewnątrz obwodu
 5 — wypadkowa siła działająca na obwód powoduje, że jest on wciągany w obszar silniejszego pola magnetycznego

- (A) tylko 1
 (B) tylko 2
 (C) tylko 3
 (D) tylko 1, 2 i 3
 (E) 1—5

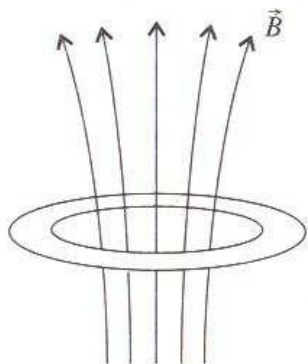
4. Pierścień miedziany, którego płaszczyzna jest prostopadła do kartki, umieszczony został w niejednorodnym polu magnetycznym, którego linie pokazane są na rysunku. Jeżeli w pierścieniu prąd elektryczny płynie we wskazaną stronę, to:

- 1 — dipolowy moment magnetyczny pierścienia jest skierowany w ujemną stronę osi OZ
 2 — pierścień jest wypychany w obszar słabszego pola magnetycznego
 3 — dipolowy moment magnetyczny pierścienia jest skierowany w dodatnią stronę osi OZ
 4 — pierścień jest wciągany w obszar silniejszego pola magnetycznego
 5 — pierścień jest wciągany w obszar silniejszego pola magnetycznego niezależnie od tego, w którą stronę w pierścieniu płynie prąd

- (A) tylko 1
 (B) tylko 2
 (C) tylko 5
 (D) tylko 1 i 2
 (E) 3 i 4

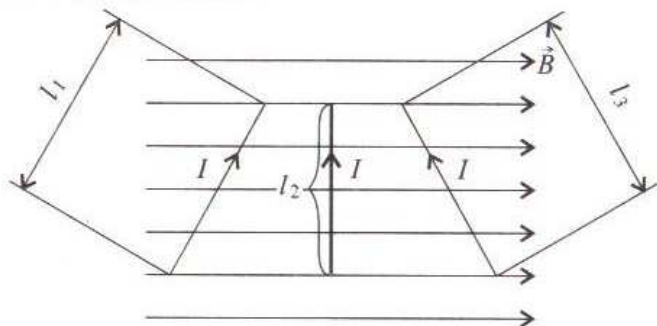
5. Obwód kołowy umieszczony został w niejednorodnym polu magnetycznym, którego linie pokazane są na rysunku. Pole magnetyczne jest symetryczne względem linii przechodzącej przez środek obwodu i prostopadłej do jego płaszczyzny. Jeżeli w obwodzie płynie prąd elektryczny, to na obwód działa siła:

- 1 — w kierunku wzrastającej indukcji, gdy dipolowy moment magnetyczny obwodu z prądem jest równoległy do indukcji zewnętrznego pola magnetycznego
 2 — w kierunku malejącej indukcji, gdy dipolowy moment magnetyczny obwodu z prądem jest antyrównoległy do indukcji zewnętrznego pola magnetycznego
 3 — równa zero, wyłącznie wtedy, gdy zewnętrzne pole magnetyczne, którego linie są prostopadłe do płaszczyzny obwodu, jest polem jednorodnym

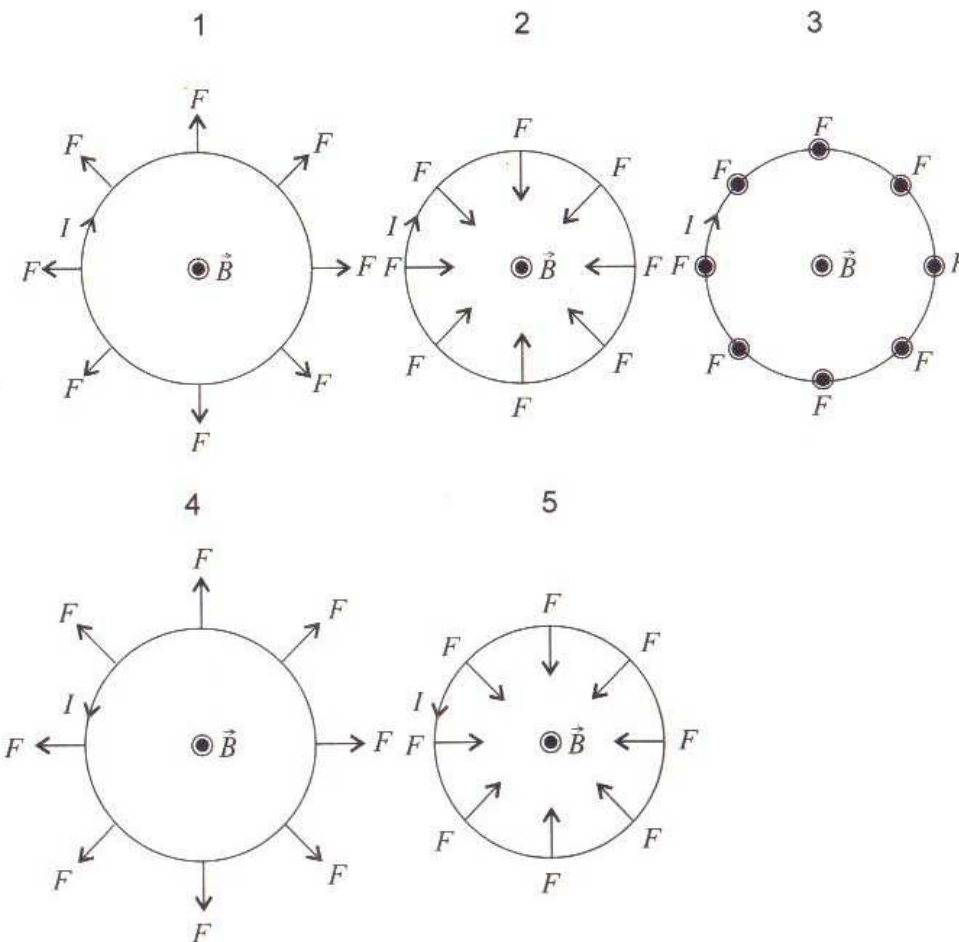
- (A) tylko 1
 (B) tylko 2.
 (C) tylko 3
 (D) tylko 1 i 2
 (E) 1, 2 i 3

6. Trzy prostoliniowe przewodniki o długościach l_1, l_2 i l_3 umieszczone zostały w jednorodnym polu magnetycznym (rys.). Jeżeli w przewodnikach płynie prąd o jednakowym natężeniu I , to wartości sił elektrodynamicznych działających na każdy z nich spełniają zależność:

- (A) $F_1 = F_2 = F_3$
 (B) $F_1 = F_3 < F_2$
 (C) $F_1 = F_3 > F_2$
 (D) $F_2 > F_1 > F_3$
 (E) $F_2 < F_1 < F_3$

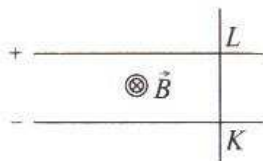
7. Jeżeli pętla z przewodnika umieszczona zostanie w jednorodnym polu magnetycznym prostopadłym do jej powierzchni, którego linie zwrócone są przed kartkę, to w zależności od tego, w którą stronę w pętli płynie prąd, siły elektrodynamiczne na nią działające poprawnie zaznaczone zostały na rysunkach:

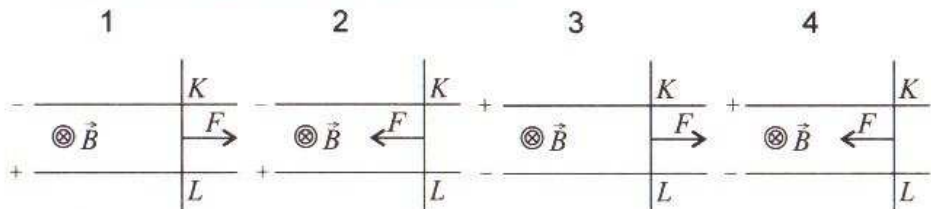
- (A) 1 i 4
 (B) 1 i 5
 (C) 2 i 4
 (D) 2 i 5
 (E) tylko 3

8. W płaszczyźnie prostopadłej do linii jednorodnego pola magnetycznego o indukcji B , umieszczone zostały metalowe szyny, na których spoczywa lekka metalowa poprzeczka KL (rys.). Jeżeli w obwodzie poprzeczki pojawi się prąd płynący zgodnie z ruchem wskazówek zegara, to poprzeczka nadal pozostanie w równowadze, jeżeli uniesiony zostanie o pewien kąt:

- (A) prawy koniec każdej z szyn
 (B) lewy koniec każdej z szyn
 (C) prawy koniec górnej szyny
 (D) lewy koniec górnej szyny
 (E) prawy koniec dolnej szyny

9. W dwóch równoległych, metalowych szynach, połączonych ze źródłem napięcia, położona została poprzeczka KL . Układ znajduje się w polu magnetycznym o indukcji \vec{B} , prostopadłej do kartki i zwróconej za jej płaszczyznę. Jeżeli w poprzeczce prąd płynie w górę lub w dół, to kierunek i zwrot działającej na nią siły elektrodynamicznej F poprawnie zaznaczony został na rysunkach:

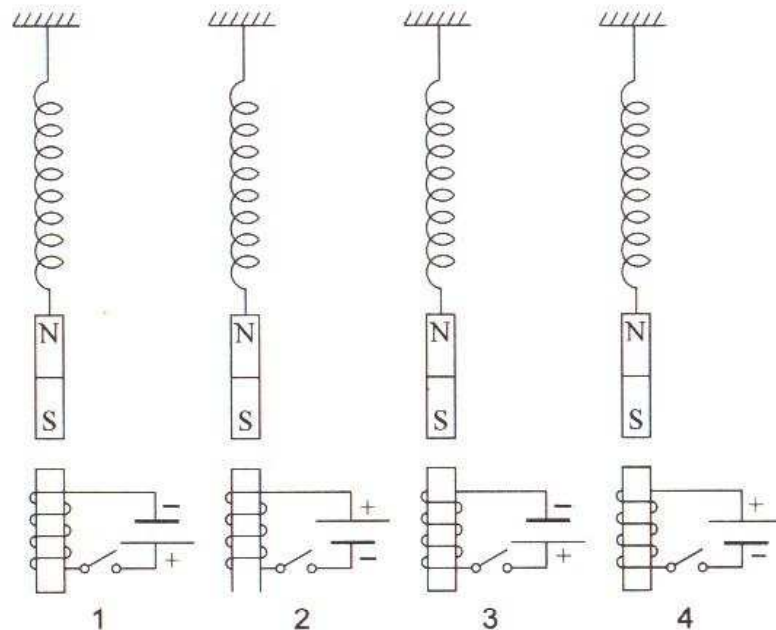
- (A) 1 i 3
 (B) 1 i 4
 (C) 2 i 3
 (D) 2 i 4
 (E) na żadnym z nich

10. W jaki sposób zmieni się siła wzajemnego oddziaływania dwóch równoległych, prostoliniowych przewodników, jeśli dołączymy je do źródła o stałym napięciu równoległe, a potem szeregowo?

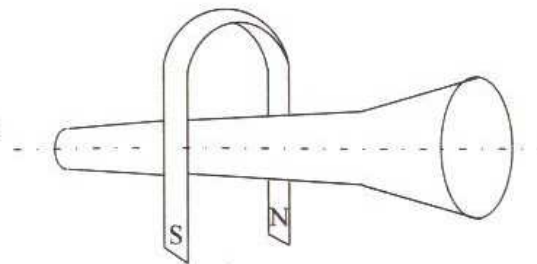
- (A) wartość siły wzrośnie czterokrotnie, a przewodniki będą się odpychać
 (B) wartość siły wzrośnie czterokrotnie, a przewodniki będą się przyciągać
 (C) wartość siły zmaleje czterokrotnie, a przewodniki będą się przyciągać
 (D) wartość siły zmaleje czterokrotnie, a przewodniki będą się odpychać
 (E) wartość siły zmaleje dwukrotnie, a przewodniki będą się odpychać

11. Cztery magnesy sztabkowe zawieszono na sprężynach nad zwojnicami z ferromagnetycznym rdzeniem. Po zamknięciu obwodu, magnes będzie wciągany przez zwojnicę wyłącznie w przypadkach przedstawionych na rysunkach:

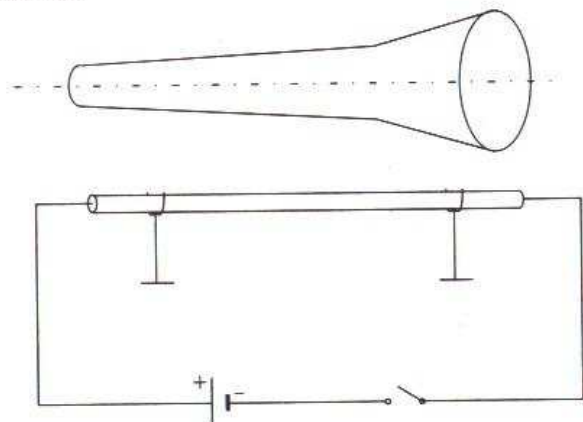
- (A) 1 i 2
 (B) 1 i 3
 (C) 1 i 4
 (D) 2 i 3
 (E) 2 i 4

12. Jeżeli nad lampą oscyloskopową, w której elektrony emitowane z katody tworzą w środku ekranu świecąca plamkę, ustawimy magnes podkowiasty (rys.), to plamka:

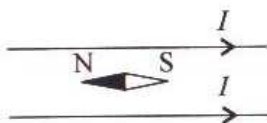
- (A) pozostanie w środku ekranu
 (B) przesunie się w górę
 (C) przesunie się w dół
 (D) przesunie się w lewo
 (E) przesunie się w prawo

13. Nad prętem metalowym umieszczona została lampka oscyloskopowa, w której plamka świetlna znajduje się na środku ekranu. Gdy przez pręt będzie płynął prąd (rys.), to plamka na ekranie:

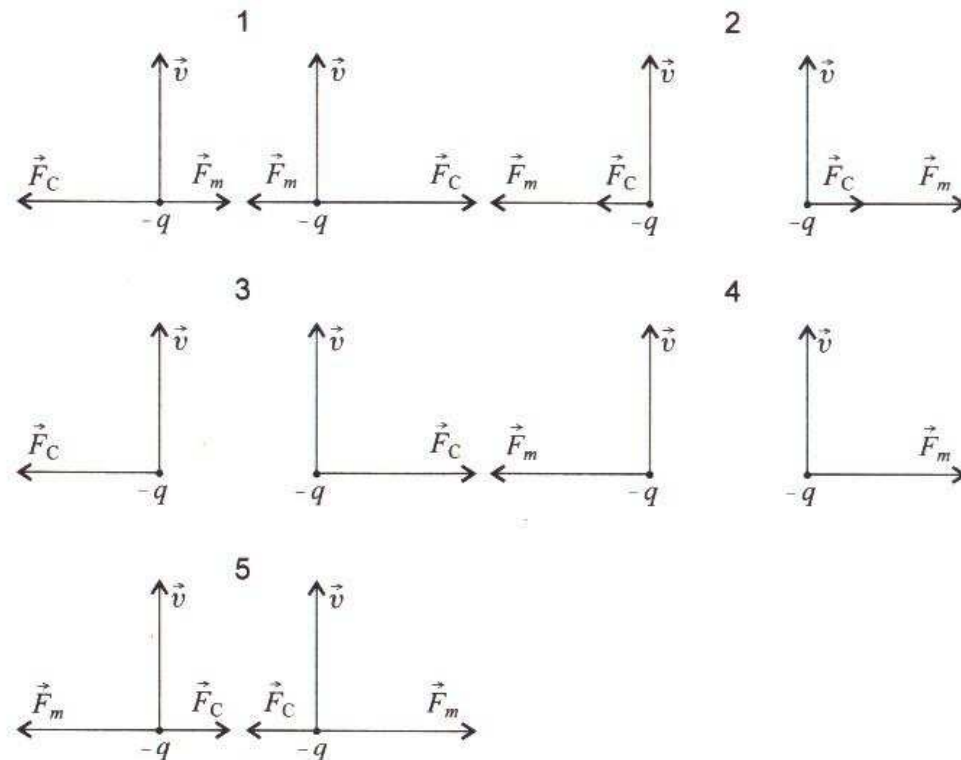

- (A) pozostanie nieruchoma
 (B) odchyli się w górę
 (C) odchyli się w dół
 (D) odchyli się w lewo
 (E) odchyli się w prawo

14. Igła magnetyczna, mogąca obracać się we wszystkich kierunkach, umieszczona została w środku odległości między dwoma równoległymi przewodami. Jeżeli w przewodach nie płynie prąd, to oś igły jest do nich równoległa (rys.). Jeżeli w obu przewodach prąd o natężeniu I płynie w prawą stronę, to:

- (A) igła pozostanie równoległa do przewodów
 (B) biegun N igły odchyli się w stronę górnego przewodu
 (C) biegun N igły odchyli się w stronę dolnego przewodu
 (D) biegun N igły odchyli się za kartkę
 (E) biegun N igły odchyli się przed kartkę
15. Technicznym problemem jest ogniskowanie wiązki pędzących elektronów. W układzie odniesienia, względem którego prędkość elektronów jest równa \vec{v} , istotę trudności poprawnie wyjaśnia rys.:

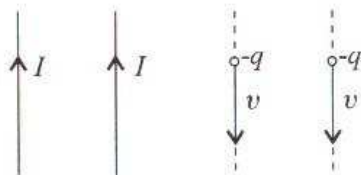

- (A) 1
 (B) 2
 (C) 3
 (D) 4
 (E) 5
- \vec{F}_C — oznacza elektrostatyczną siłę Coulomba
 \vec{F}_m — oznacza siłę pola magnetycznego

16. Istota trudności związanych z ogniskowaniem wiązki elektronów polega na tym, że elektrony w wiązce oddalają się od siebie:
- (A) z powodu elektrostatycznego odpychania
 (B) z powodu magnetycznego odpychania
 (C) ponieważ wartość siły elektrostatycznego odpychania jest większa od wartości siły magnetycznego przyciągania
 (D) ponieważ wartość siły elektrostatycznego odpychania zwiększa się o wartość siły magnetycznego odpychania
 (E) z powodu innego niż wymienione

17. W celu opisanego wzajemnego oddziaływania dwóch równoległych przewodników, w których w tę samą stronę płyną prądy o jednakowym natężeniu oraz wzajemnego oddziaływania dwóch równoległych strumieni elektronów, poruszających się z jednakową prędkością, w tę samą stronę, uwzględnić należy (rys.):

- 1 — siły elektrostatycznego przyciągania
 2 — siły elektrostatycznego odpychania
 3 — siły magnetycznego przyciągania
 4 — siły magnetycznego odpychania

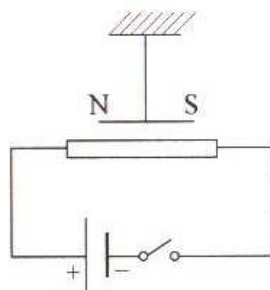

	dla przewodników	dla strumieni elektronów
--	------------------	--------------------------

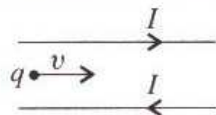
(A)	1 i 3	2 i 3
(B)	2 i 3	2 i 3
(C)	2 i 4	2 i 4
(D)	3	2 i 3
(E)	4	2 i 4

18. Nad szklaną rurką wypełnioną elektrolitycznym roztworem pewnej soli zawieszona została na nitce igła magnetyczna (rys.). Gdy w obwodzie elektrolizera płynie prąd, to biegun N igły magnetycznej:

- (A) pozostanie nieruchomy
 (B) wychyli się prostopadłe do kartki, przed jej płaszczyznę
 (C) wychyli się prostopadłe do kartki, za jej płaszczyznę
 (D) wychyli się w górę
 (E) wychyli się w dół

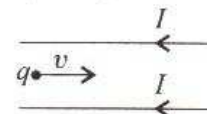
19. Przez dwa nienaładowane, równoległe przewody, płyną prądy o jednakowym natężeniu, w przeciwnie strony (rys.). Jeśli chodzi o zachowanie się protonu poruszającego się z prędkością v , to spośród poniższych stwierdzeń słuszne są:

- 1 — w polu magnetycznym górnego przewodu na proton działa siła przyciągania
 2 — w polu magnetycznym dolnego przewodu na proton działa siła odpychania
 3 — w polu magnetycznym obu przewodów na proton działa wypadkowa siła skierowana pionowo ku górze
 4 — jeżeli proton jest swobodny w polu magnetycznym, to odchyli się on w stronę górnego przewodu

- (A) tylko 1
 (B) tylko 2
 (C) tylko 1 i 3
 (D) tylko 3 i 4
 (E) 1, 2, 3 i 4

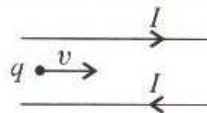
20. Przez dwa nienaładowane, równoległe przewody, w tę samą stronę płyną prądy o jednakowym natężeniu (rys.). Jeśli chodzi o zachowanie się protonu poruszającego się z prędkością v , to spośród poniższych stwierdzeń słuszne są:

- 1 — w polu magnetycznym górnego przewodu na proton działa siła odpychania
 2 — w polu magnetycznym dolnego przewodu na proton działa siła odpychania
 3 — w polu magnetycznym obu przewodów na proton działa wypadkowa siła skierowana pionowo w górę
 4 — jeżeli proton jest swobodny w polu magnetycznym, to odchyli się on w stronę górnego przewodu

- (A) tylko 1
 (B) tylko 2
 (C) tylko 1 i 2
 (D) tylko 3 i 4
 (E) 1, 2, 3 i 4

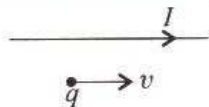
21. Przez dwa nienaładowane, równoległe przewody, w przeciwnie strony płyną prądy o jednakowym natężeniu (rys.). Jeśli chodzi o zachowanie się elektronu poruszającego się z prędkością v , to spośród poniższych stwierdzeń słuszne są:

- 1 — w polu magnetycznym górnego przewodu na elektron działa siła odpychania
 2 — w polu magnetycznym dolnego przewodu na elektron działa siła przyciągania
 3 — w polu magnetycznym obu przewodów na elektron działa wypadkowa siła skierowana pionowo w dół
 4 — jeżeli elektron jest swobodny w polu magnetycznym, to odchyli się on w stronę dolnego przewodu

- (A) tylko 1
 (B) tylko 2
 (C) tylko 1 i 2
 (D) tylko 3 i 4
 (E) 1, 2, 3 i 4

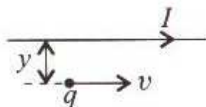
22. Na cząstkę naładowaną, poruszającą się z prędkością v , równoległe do prostoliniowego przewodnika, w którym płynie prąd o natężeniu I (rys.), działa siła:

- 1 — magnetycznego przyciągania, jeżeli cząstką tą jest proton
- 2 — magnetycznego przyciągania, jeżeli cząstką tą jest elektron
- 3 — magnetycznego odpychania, jeżeli cząstką tą jest proton
- 4 — magnetycznego odpychania, jeżeli cząstką tą jest elektron
- 5 — elektrostatycznego przyciągania, jeżeli cząstką tą jest proton

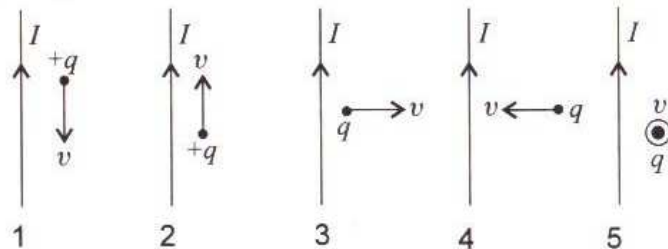
- (A) 1 i 3
- (B) 2 i 3
- (C) 1 i 4
- (D) 2 i 4
- (E) 1, 4 i 5

23. W powietrzu na cząstkę naładowaną, posiadającą ładunek q , poruszającą się z prędkością v w odległości y od prostoliniowego przewodnika, w którym płynie prąd o natężeniu I (rys.), działa siła Lorentza:

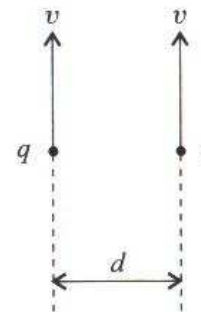
- (A) $F = 0$
- (B) $F = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{y}{qvI}$
- (C) $F = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{qvI}{y}$
- (D) $F = \frac{\mu_0}{2} \frac{y}{qvI}$
- (E) $F = \frac{\mu_0}{2} \frac{qvI}{y}$

24. Siła Lorentza działająca na cząstkę naładowaną, poruszającą się z prędkością v w pobliżu prostoliniowego przewodnika, w którym płynie prąd o natężeniu I , jest równa zero w przypadku przedstawionym na rysunku:

- (A) 1
- (B) 2
- (C) 3
- (D) 4
- (E) 5

25. W pewnym układzie odniesienia dwa elektrony poruszają się w próżni po torach równoległych ze stałą prędkością v (rys.), w odległości d od siebie. W tym układzie odniesienia:

- 1 — elektrony, z których każdy jest w polu elektrycznym drugiego odpychają się wzajemnie siłą $F_{el} = e^2/4\pi\epsilon_0 d^2$ (e — ładunek elementarny)
- 2 — elektrony, z których każdy jest w polu magnetycznym, którego źródłem jest ruch drugiego elektronu, przyciągają się wzajemnie siłą magnetyczną $F_m = \mu_0 e^2 v^2 / 4\pi d^2$
- 3 — iloraz sił $F_m/F_{el} = (v/c)^2$ ($c = 3 \cdot 10^8$ m/s)

- (A) tylko 1
- (B) tylko 2
- (C) tylko 3
- (D) tylko 1 i 2
- (E) 1, 2 i 3

26. W układzie odniesienia związanym z jednym z elektronów z zadania 25. iloraz:

- (A) $\frac{F_m}{F_{el}} = 0$
- (B) $\frac{F_m}{F_{el}} < \left(\frac{v}{c}\right)^2$
- (C) $\frac{F_m}{F_{el}} \leq \left(\frac{v}{c}\right)^2$
- (D) $\frac{F_m}{F_{el}} = \left(\frac{v}{c}\right)^2$
- (E) $\frac{F_m}{F_{el}} > \left(\frac{v}{c}\right)^2$

27. W pewnym układzie odniesienia dwa elektrony poruszają się po równoległych torach ze stałą prędkością $v = 0,1c$. W tym układzie odniesienia siły wzajemnego oddziaływania w polu elektrycznym oraz siły wzajemnego oddziaływania w polu magnetycznym F_{cl} i F_m są takie, że:

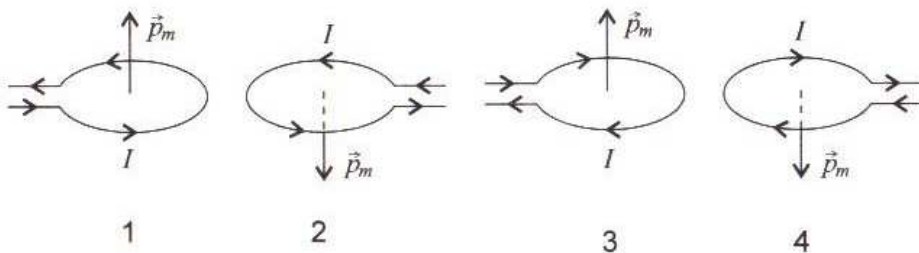
- (A) $F_m = F_{cl}$, a wypadkowa siła wzajemnego oddziaływania elektronów jest równa zero
 (B) $F_m < F_{cl}$ i elektrony przyciągają się wzajemnie
 (C) $F_m > F_{cl}$ i elektrony odpychają się wzajemnie
 (D) $F_m > F_{cl}$ i elektrony przyciągają się wzajemnie
 (E) $F_m > F_{cl}$ i elektrony odpychają się wzajemnie

28. W układzie odniesienia związanym z jednym z elektronów z zadania 27.:

- (A) $F_m = F_{cl}$ i wypadkowa wzajemnego oddziaływania elektronów jest równa zero
 (B) $F_m > F_{cl}$ i elektrony przyciągają się wzajemnie
 (C) $F_m / F_{cl} = 0$ i elektrony przyciągają się wzajemnie
 (D) $F_m + F_{cl} = 0$ i elektrony nie oddziałują
 (E) $F_m / F_{cl} = 0$ i elektrony odpychają się wzajemnie

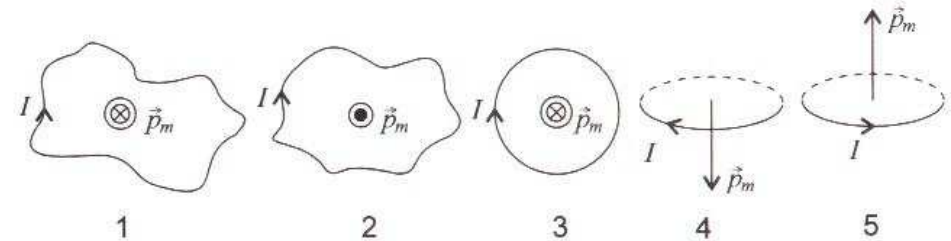
Obwód z prądem w polu magnetycznym

29. Kierunki i zwroty wektorów momentu magnetycznego \vec{p}_m obwodów, w których płynie prąd elektryczny o natężeniu I , nie są poprawnie przedstawione na rysunkach:

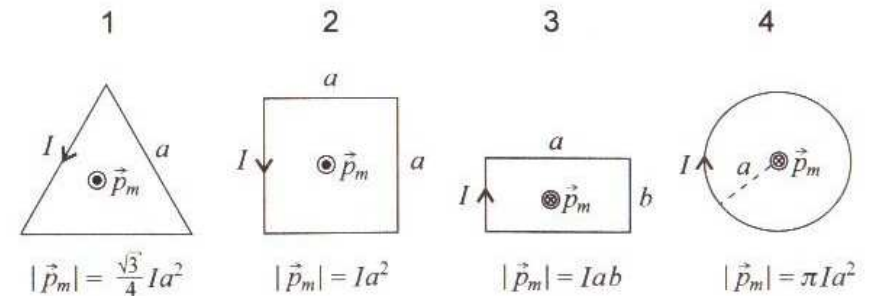
- (A) 1 i 3
 (B) 1 i 4
 (C) 2 i 3
 (D) 2 i 4
 (E) na każdym rys. wektor \vec{p}_m ma poprawnie zaznaczony kierunek i zwrot

30. Kierunek i zwrot wektora momentu magnetycznego \vec{p}_m obwodu elektrycznego, w którym płynie prąd o natężeniu I , nie jest poprawnie zaznaczony dla obwodu na rysunku:

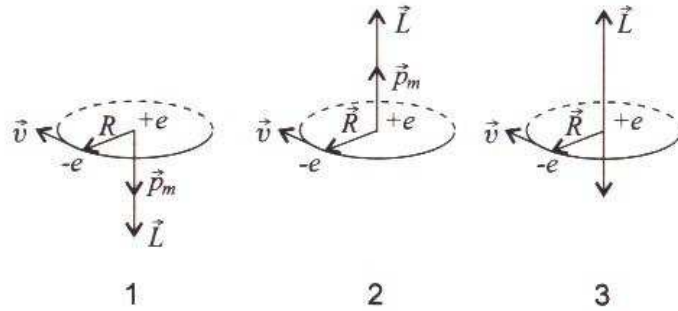
- (A) 1
 (B) 2
 (C) 3
 (D) 4
 (E) 5
- Znaki: \odot i \otimes oznaczają, że wektor \vec{p}_m jest skierowany prostopadle do kartki i zwrócony przed lub za jej płaszczyznę

31. Trójkąt równoboczny o boku a , kwadrat o boku a , prostokąt o wymiarach $a \cdot b$ i okrąg o promieniu a wykonane zostały z drutu przewodzącego prąd elektryczny. W obwodach tych, z których każdy leży w płaszczyźnie kartki, płynie prąd o jednakowym natężeniu I . Na rysunkach 1—4 zaznaczone zostały kierunki, zwroty i wartości wektorów momentu magnetycznego dla każdego z tych obwodów. Wektor momentu magnetycznego \vec{p}_m nie jest opisany poprawnie dla obwodu przedstawionego na rysunku:

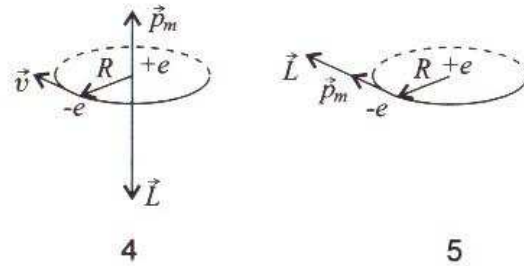

- (A) 1
 (B) 2
 (C) 3
 (D) 4
 (E) na każdym rys. wektor \vec{p}_m jest opisany poprawnie

32. Elektron (np. w atomie wodoru) porusza się po okręgu koła o promieniu R w płaszczyźnie prostopadłej do kartki, zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Kierunki i zwroty wektora orbitalnego momentu pędu \vec{L} oraz wektor momentu magnetycznego \vec{p}_m są poprawnie przedstawione na rysunku:

- (A) 1
(B) 2
(C) 3
(D) 4
(E) 5

33. Jeżeli elektron w atomie wodoru (wg Bohra) porusza się po okręgu o promieniu R ze stałą prędkością v , a częstotliwość obrotów jest równa f , to orbitalny moment pędu \vec{L} oraz orbitalny moment magnetyczny \vec{p}_m elektronu mają wartości odpowiednio równe:

	L	p_m
(A)	mv	$\frac{evR^2}{2R}$
(B)	mv	πefR^2
(C)	$\frac{1}{2}mvR$	$\frac{1}{2}evR$
(D)	mvR	$\frac{\pi eR^2}{f}$
(E)	mvR	$\frac{1}{2}evR$

e — ładunek elementarny
 m — masa elektronu

34. Dla elektronu w atomie wodoru (wg Bohra) związek pomiędzy wektorem orbitalnego momentu magnetycznego \vec{p}_m i wektorem orbitalnego momentu pędu \vec{L} , poprawnie przedstawiony jest za pomocą wyrażenia:

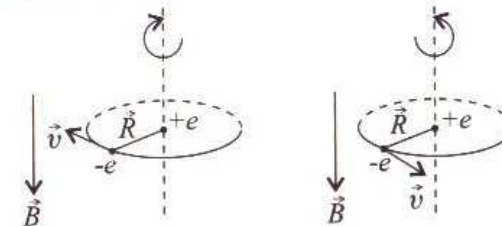
- (A) $\vec{p}_m = -\frac{e}{m}\vec{L}$
(B) $\vec{p}_m = -\frac{e}{2m}\vec{L}$
(C) $\vec{p}_m = \frac{m}{e}\vec{L}$
(D) $\vec{p}_m = \frac{e}{2m}\vec{L}$
(E) $\vec{p}_m = \frac{e}{m}\vec{L}$

e — ładunek elementarny
 m — masa elektronu

35. Wiedząc, że dla elektronu iloraz wartości ładunku do masy spoczynkowej $e/m = 1,76 \cdot 10^{11} \text{ C/kg}$, obliczyć można, że wartość ilorazu orbitalnego momentu magnetycznego elektronu w atomie wodoru i orbitalnego momentu pędu tego elektronu wynosi:

- (A) $0,44 \cdot 10^{11} \text{ C/kg}$
(B) $0,88 \cdot 10^{11} \text{ C/kg}$
(C) $1,76 \cdot 10^{11} \text{ C/kg}$
(D) $3,52 \cdot 10^{11} \text{ C/kg}$
(E) $7,04 \cdot 10^{11} \text{ C/kg}$

36. W atomie wodoru elektron obraca się ze stałą prędkością wokół protonu po okręgu koła o promieniu R . Po umieszczeniu atomu w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji \vec{B} (rys.), przy założeniu, że promień orbity nie uległ zmianie, orbitalny moment magnetyczny elektronu:

- (A) zmniejszy swoją wartość, niezależnie od tego, w którą stronę porusza się elektron
(B) nie zmieni swej wartości, niezależnie od tego, w którą stronę porusza się elektron
(C) zwiększy swoją wartość niezależnie od tego, w którą stronę porusza się elektron
(D) zmniejszy swoją wartość, gdy elektron porusza się zgodnie z ruchem wskazówek zegara
(E) zmniejszy swoją wartość, gdy elektron porusza się przeciwnie do ruchu wskazówek zegara

37. W atomie wodoru elektron obraca się wokół protonu ruchem jednostajnym po okręgu o promieniu R . Po umieszczeniu atomu w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji \vec{B} , prostopadłej do płaszczyzny orbity (por. rys. z zad. 36.), częstotliwość obrotów elektronu, przy niezmiennym promieniu orbity:

- (A) zmniejszy swoją wartość, niezależnie od tego, w którą stronę obraca się elektron
- (B) nie zmieni swej wartości, niezależnie od tego, w którą stronę obraca się elektron
- (C) zwiększy swoją wartość niezależnie od tego, w którą stronę obraca się elektron
- (D) zmniejszy swoją wartość, gdy elektron porusza się zgodnie z ruchem wskazówek zegara
- (E) zmniejszy swoją wartość, gdy elektron porusza się przeciwnie do ruchu wskazówek zegara

38. Atom wodoru umieszczony został w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji \vec{B} , skierowanej prostopadle do płaszczyzny orbity elektronu (rys. do zadania 36.). Zakładamy, że promień orbity nie uległ zmianie. W zależności od tego, w którą stronę obraca się elektron, częstotliwość obrotów oraz orbitalny moment magnetyczny elektronu zmieniają się w taki sposób, że jeżeli:

zwrot wektora momentu magnetycznego jest
taki sam jak zwrot wektora \vec{B} przeciwny do zwrotu wektora \vec{B}

częstotliwość obrotów	moment magnetyczny	częstotliwość obrotów	moment magnetyczny
-----------------------	--------------------	-----------------------	--------------------

(A) maleje	maleje	rośnie	rośnie
(B) maleje	nie zmienia się	rośnie	nie zmienia się
(C) nie zmienia się	nie zmienia się	nie zmienia się	nie zmienia się
(D) rośnie	nie zmienia się	maleje	nie zmienia się
(E) rośnie	rośnie	maleje	maleje

39. Zgodnie z modelem Bohra, elektron w atomie wodoru w stanie podstawowym, porusza się po okręgu o promieniu równym $5,1 \cdot 10^{-11}$ m, z częstotliwością $6,8 \cdot 10^{15}$ obrotów na sekundę. Natężenie I prądu związanego z ruchem orbitalnym elektronu, indukcja B pola magnetycznego w środku orbity oraz wartość orbitalnego momentu magnetycznego p_m elektronu w atomie wodoru są odpowiednio równe:

I	B	p_m
(A) $1,1 \cdot 10^{-6}$ A	$1,4 \cdot 10^{-2}$ T	$9,0 \cdot 10^{-27}$ A · m ²
(B) $1,1 \cdot 10^{-5}$ A	$1,4 \cdot 10^{-2}$ T	$9,0 \cdot 10^{-27}$ A · m ²
(C) $1,1 \cdot 10^{-3}$ A	14 T	$9,0 \cdot 10^{-24}$ Wb · m
(D) $1,1 \cdot 10^{-3}$ A	14 Wb/m ²	$9,0 \cdot 10^{-27}$ A · m ²
(E) $1,1 \cdot 10^{-3}$ A	14 Wb/m ²	$9,0 \cdot 10^{-24}$ A · m ²

$$e = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ C}$$

$$\mu_0 = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ N/A}^2$$

40. Aby z drutu miedzianego o długości l , którego końce podłączone są do źródła napięcia U , utworzyć obwód o maksymalnej wartości momentu magnetycznego, należy mu nadać kształt:

- (A) okręgu
- (B) kwadratu
- (C) prostokąta
- (D) dowolnego równoległoboku
- (E) trójkąta

41. Obwód, w którym płynie prąd elektryczny, umieszczony został w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji \vec{B} . Nie jest prawdą, że wektor momentu skręcającego sił magnetycznych działających na obwód z prądem:

- (A) ma kierunek prostopadły do wektora momentu magnetycznego \vec{p}_m obwodu
- (B) ma kierunek prostopadły do wektora indukcji zewnętrznego pola magnetycznego
- (C) ma kierunek prostopadły do płaszczyzny, w której leżą wektory \vec{p}_m i \vec{B}
- (D) jest równy iloczynowi wektorowemu $\vec{p}_m \times \vec{B}$
- (E) jest równy iloczynowi skalarnemu $\vec{p}_m \cdot \vec{B}$

42. Ramka, w której płynie prąd o natężeniu I posiada moment magnetyczny p_m . Jeżeli ramka umieszczona zostanie w zewnętrznym polu magnetycznym o indukcji B , to w położeniu trwałej równowagi ramki, kąt, jaki wektor \vec{p}_m tworzy z wektorem \vec{B} , moment skręcający sił magnetycznych oraz energia ramki są odpowiednio równe:

	kąt	moment skręcający	energia
(A)	0°	0	$-p_m B$
(B)	0°	$p_m B$	0
(C)	90°	$p_m B$	0
(D)	180°	0	$-p_m B$
(E)	180°	0	$p_m B$

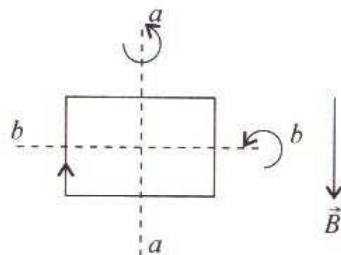
43. Moment magnetyczny obwodu, w którym płynie prąd elektryczny jest równy p_m . Obwód umieszczony został w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji B . Kierunki i zwroty wektorów \vec{p}_m i \vec{B} tworzą kąt α . Działający na obwód moment skręcający sił magnetycznych, uwzględniając jednostkę, jest równy:

- (A) $p_m B \sin \alpha$ [Nm]
- (B) $p_m B \sin \alpha$ [N]
- (C) $p_m B \cos \alpha$ [Nm]
- (D) $p_m B \cos \alpha$ [N]
- (E) $p_m B$ [Nm]

44. Moment skręcający sił magnetycznych działających na obwód z prądem, umieszczony w zewnętrznym jednorodnym polu magnetycznym, ma wartość równą zero, gdy wektor momentu magnetycznego \vec{p}_m obwodu tworzy z liniami indukcji kąt:

- (A) 0°
 (B) 90°
 (C) 180°
 (D) 0° lub 90°
 (E) 0° lub 180°

45. W jednorodnym polu magnetycznym umieszczona została, w płaszczyźnie równoległej do linii pola, ramka z drutu. Ramka może obracać się wokół osi a lub b (rys.). Gdy przez ramkę płynie prąd zgodnie z ruchem wskazówek zegara, to ramka:

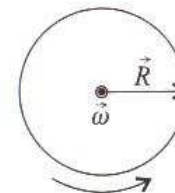
- (A) będzie obracać się wokół osi a
 (B) będzie obracać się wokół osi b
 (C) obróci się o kąt 90° wokół osi a
 (D) obróci się o kąt 90° wokół osi b
 (E) pozostanie nieruchoma

46. Obwód elektryczny o momencie magnetycznym \vec{p}_m umieszczony został w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji \vec{B} . Spośród poniższych stwierdzeń dotyczących tego obwodu poprawne są:

- Na obwód działa moment skręcający sił magnetycznych $\vec{M}_m = \vec{p}_m \times \vec{B}$, którego wartość $|\vec{M}_m| = |\vec{p}_m| |\vec{B}| \sin \alpha$ (α — oznacza kąt utworzony przez wektory \vec{p}_m i \vec{B})
- Energia obwodu w zewnętrznym polu magnetycznym $W = -\vec{p}_m \cdot \vec{B}$, tzn., że $|\vec{p}_m| |\vec{B}| \cos \alpha$ (α — kąt utworzony przez wektory \vec{p}_m i \vec{B})
- Obwód jest w równowadze trwałej, gdy działający na niego moment skręcający sił magnetycznych jest równy zero, a wektor momentu magnetycznego ma taki sam kierunek i zwrot, jak wektor indukcji zewnętrznego pola magnetycznego
- W stanie równowagi trwałej energia obwodu w polu magnetycznym osiąga swoje minimum, tzn. jest równa $-|\vec{p}_m| |\vec{B}|$

- (A) tylko 1
 (B) tylko 2
 (C) tylko 1 i 3
 (D) tylko 2 i 4
 (E) wszystkie

47. Pierścień porcelanowy o promieniu R , na powierzchni którego rozmieszczony został równomiernie dodatni ładunek Q , obraca się ze stałą prędkością kątową $\vec{\omega}$ wokół osi symetrii, prostopadłej do powierzchni pierścienia (rys.). Które spośród niżej wymienionych wektorów mają taki sam kierunek i zwrot, jak wektor prędkości kątowej $\vec{\omega}$?

- (A) wektor natężenia pola magnetycznego w środku pierścienia
 (B) wektor momentu magnetycznego pierścienia
 (C) wektor momentu pędu pierścienia
 (D) wektory wymienione w A i B
 (E) wektory wymienione w A, B i C

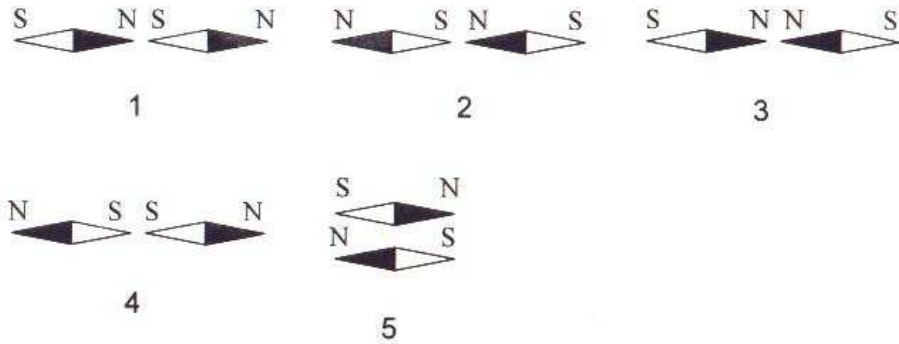
48. Jeżeli \vec{H} oznacza natężenie pola magnetycznego w środku pierścienia z zadania 47, \vec{L} — moment pędu pierścienia, \vec{p}_m — moment magnetyczny pierścienia, to dla pierścienia o masie m nie jest spełniony następujący związek:

- (A) $\vec{p}_m = \frac{Q}{2m} \vec{L}$
 (B) $\vec{H} = \frac{1}{2\pi R^3} \vec{p}_m$
 (C) $\vec{L} = mR^2 \vec{\omega}$
 (D) $\vec{H} = \frac{Q}{4\pi R} \vec{\omega}$
 (E) $\vec{p}_m = mR^2 \vec{\omega}$

49. Jeżeli obwód z prądem lub igła magnetyczna o momencie magnetycznym \vec{p}_m znajdują się w zewnętrznym polu magnetycznym o indukcji \vec{B} w położeniu równowagi trwałej, to kąt α zawarty między wektorami \vec{p}_m i \vec{B} jest równy:

- (A) 0°
 (B) 90°
 (C) 180°
 (D) 0° lub 90°
 (E) 90° lub 270°

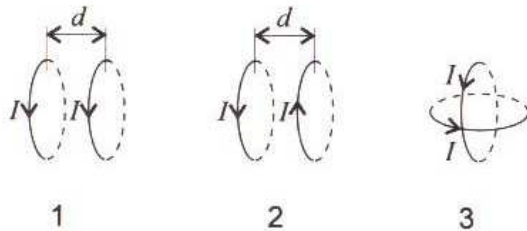
50. Energia igły magnetycznej znajdującej się w polu magnetycznym, wytworzonym przez drugą taką samą igłę magnetyczną, osiąga swoją minimalną wartość dla par przedstawionych na rysunkach:

- (A) 1
(B) 2
(C) 5
(D) 3 lub 4
(E) 1, 2 lub 5

U w a g a ! W zadaniach 51-54 przyjąć, że energia dipola magnetycznego znajdującego się w polu magnetycznym o indukcji B jest równa zero, gdy jego moment magnetyczny jest prostopadły do kierunku B .

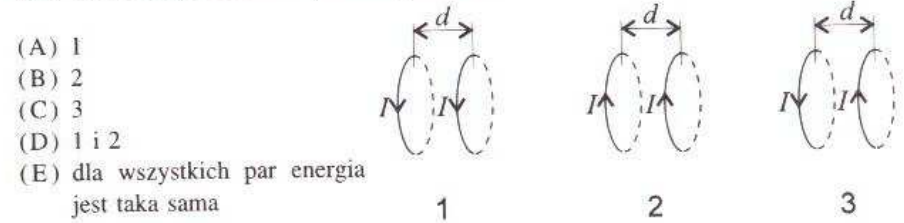
51. Energia wzajemnego oddziaływania magnetycznego dwóch jednakowych kołowych obwodów, w których płynie prąd o natężeniu I jest:

największa dla obwodów na rys. najmniejsza dla obwodów na rys.

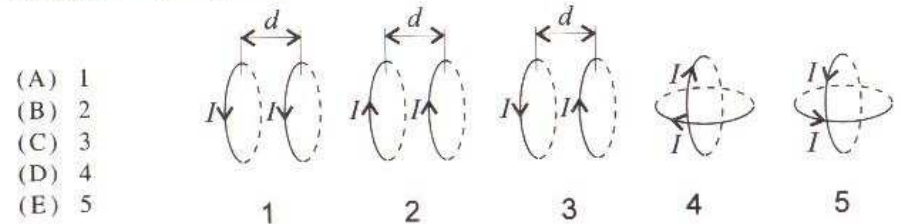
(A)	1	2
(B)	1	3
(C)	2	1
(D)	2	3
(E)	3	2

52. Energia oddziaływania magnetycznego dwóch jednakowych, kołowych obwodów, w których płyną prądy o jednakowym natężeniu I , jest najmniejsza dla przypadku pary obwodów przedstawionych na rysunkach:

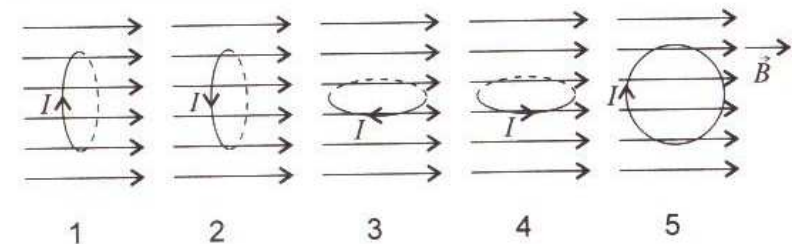
- (A) 1
(B) 2
(C) 3
(D) 1 i 2
(E) dla wszystkich par energia jest taka sama

53. Energia wzajemnego oddziaływania magnetycznego dwóch jednakowych kołowych obwodów, w których płyną prądy o jednakowym natężeniu I jest największa dla pary przedstawionej na rysunku:

- (A) 1
(B) 2
(C) 3
(D) 4
(E) 5

54. Kołowy obwód o promieniu R , w którym płynie prąd o natężeniu I , umieszczony został w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji B . Energia obwodu w zewnętrznym polu magnetycznym jest najmniejsza, gdy znajduje się on w położeniu przedstawionym na rysunku:

- (A) 1
(B) 2
(C) 3
(D) 4
(E) 5

Odpowiedzi:

1.A	11.C	21.E	31.E	41.E	51.C
2.C	12.B	22.C	32.D	42.A	52.D
3.E	13.B	23.C	33.E	43.A	53.C
4.D	14.A	24.E	34.B	44.E	54.B
5.E	15.A	25.E	35.B	45.D	
6.A	16.C	26.A	36.E	46.E	
7.C	17.D	27.C	37.E	47.E	
8.A	18.B	28.E	38.A	48.E	
9.C	19.E	29.C	39.E	49.A	
10.D	20.E	30.B	40.A	50.E	